

GARA AUGLIS IR MIERS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 8:23-27; 11:28,29; Rom. 5:1-11; 12:9-21; Ebr. 12:14; Kol. 3:13-15.

ATMIŅAS PANTS:

„Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas” (Jāņa 14:27).

Miera čempions Pāvils rakstīja: „Cenzdamies uzturēt Gara vienību ar miera saiti” (Ef.4:3). Grieķu valodas vārds, kas tulkots kā „cenzdamies”, ir pavēles izteiksmē, izslēdzot jebkādu pasivitāti, jebkādu „nogaidošu” attieksmi. Mums jābūt aktīviem. Ja savā ģimenē strīdēsimies un kašķēsimies, ja draudzē sašķelsimies, ja atteiksimies citus mīlēt un cienīt, tad noliedzam Dieva mieru Jēzū Kristū, kuru Viņš pie krusta nodibināja.

Tas ir paradoksāli, ka miera dēļ nākas cīnīties. Kādā radio programmā Eleonora Rūzvelta sacīja: „Nepietiek par mieru tikai runāt; tam jātic. Un nepietiek tam tikai ticēt; pie tā jāpiestrādā.” Arī mieram, kuru Kristus mūsu labā ieguva pie krusta, nepieciešamas pūles, smags darbs un pastāvīga sevis pārbaude.

Sonedļ sev jautāsim: Vai es izmantoju un esmu ieguvis mieru, kuru Jēzus manā labā iedibināja pie krusta? Kā varu labāk sadarboties ar Svēto Garu, Viņam ļaujot šo mieru ieaut savā ikdienas dzīvē?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 23.janvārī.)

MIERS AR DIEVU Rom.5:1

„Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu” (Rom.5:1).

Miers ar Dievu nozīmē ko vairāk nekā tikai ērtas sajūtas Viņa klātbūtnē. Tas nozīmē, ka mēs, kas reiz bijām „atsvešinājušies un ienaidā ar Dievu sava sirdsprāta un ļauno darbu dēļ” (Kol.1:21), esam salīdzināti un atjaunoti sadraudzībā ar Dievu. Reiz mēs ar Dievu karojām, tomēr ar Savu nāvi pie krusta Jēzus ir radis iespēju šo ienaidu izbeigt un cilvēkiem kļūt par Dieva draugiem, nevis ienaidniekiem.

Zināmā mērā mēs šajā mierā nepieaugam no neliela miera daudzuma, iegūstot aizvien vairāk. Drīzāk ar Kristus krustu esam vienreiz un uz visiem laikiem salīdzināti ar Dievu. Tas ir noticis fakts. Tomēr savā ziņā mēs tomēr mierā ar Dievu arī pieaugam. Jo skaidrāk saskatām Dieva ceļus un tos izvēlamies, jo vairāk piemērojam Viņa spēku dzīvot kā Viņa dēliem un meitām. Šajā ziņā miers ar Dievu patiesi ir Gara auglis.

Nobriestot kā Dieva bērniem, piedzīvojam aizvien vairāk svētību un priekšrocību, dzīvojot Viņa valstībā, līdz varam apgalvot: „Kas Tavu bauslību mīl, tiem ir liels miers, un tie nekur neklūp” (Ps.119:165).

Kol. 1:20-22 atklāts, ka grēks nebija iemesls Dieva žēlsirdībai un piedošanai; tas drīzāk atklāja, ka Viņš tāds bijis jau kopš mūžības. Glābšanas plāns pierāda, ka Dievs mūs milēja un jau no paša sākuma bija gatavs mums piedot.

Izlasiet Rom. 5:1-11 un saviem vārdiem apraksiet, jūsuprāt, būtiskākos šīs rakstvietas punktus. _____

Apsveriet domu, ka, tikai pateicoties tam, ko Jēzus ir izdarījis, Savu nevainojamo dzīvi piemērojot mums ticībā, jums, neatkarīgi no pagātnes, tiek piedots, jūs Dieva priekšā esat attaisnoti un pieņemti. Kādēļ, ja vēlamies iepazīt patieso mieru, šī mācība ir tik svarīga? _____

ĀTRAST MIERU: 1.DAĻA Mat.11:28,29

Kā jūs vērtētu savu dzīvi skalā no 1 līdz 10 (1 – ļoti mierīgi, 10 – ļoti satraukti)? Cilvēki kļūst aizvien satrauktāki un neapmierinātāki personīgā miera meklējumos. Mat. 11:28,29 Jēzus izsaka aicinājumu – lai gan viņš nelieto vārdu „miers”, Viņš izmanto vārdu, kas nozīmē ļaut atpūsties, atspirt, piešķirt sev atpūtu. _____

Izlasiet šādas rakstvietas: „Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt. Nemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm” (Mat.11:28,29). Ko Jēzus saka? Kā mēs personīgi varam piedzīvot šī brīnišķīgā apsolījuma realitāti? _____

Balstoties uz Jēzus teikto šajā rakstvietā, vai Viņš piedāvā mieru kā dāvanu, vai arī Viņš ir paredzējis mums parādīt, kā to iegūt? Vai Jēzus nemāca, ka personīgais miers ir zināma ceļoņa rezultāts, un aicina to mācīties no Viņa?

„Nemieru rada mīlestība pret savu es. (..) Tie, kas uzticas Kristus vārdiem un savas dvēseles nodod Viņa gādībā un dzīvi Viņa pārvaldībā, atradīs mieru un dusu. Ja viņus ar savu klātbūtni iepriecina Jēzus, nekas pasaulē tos vairs nespēs skumdināt. Pilnīgs miers atrodams pilnīgā saskaņā. Kungs saka: ‘Kam nešaubīgs prāts, tam Tu uzturi pastāvīgu mieru, jo uz Tevi viņš paļaujas’ (Jes.26:3)” (Elena Vaita, „Laikmetu ilgas”, 267.,268.lpp.).

Kā sevis mīlestība veicina personīgo nemieru un jušanos nelaimīgam? _____

Kā varam iemācīties nomirt sev un atdusēties Jēzū? Kāda izvēle mums katru dienu jāizdara, lai apsolījumu par mieru Kristū palīdzētu pārvērst par īstenību? Citiem vārdiem sakot, ko mēs darām vai nedarām, kas kavē iegūt mieru, ko Jēzus mums piedāvā? _____

ĀTRAST MIERU: 2.DAĻA Jāņa 14:27

Ir kāds stāsts par diviem gleznotājiem. Katrs no viņiem uzmeistarēja gleznu, lai atspoguļotu savu izpratni par atpūtu. Viens izvēlējās ainot mierīgu, skaidru, kalnu ieskaustu ezeru. Otrs gleznoja dārdošu ūdenskritumu, pār kura radītājām putām noliecies smalks bērzs; uz bērza zara, kas bija vistuvāk ūdenim, viņš bija uzgleznojis sarkankrūtīti, kurš sēž savā ligzdā.

Kura glezna vislabāk ataino atpūtas vai miera būtību? Šajā nemieru plosītajā pasaulē ļoti reti izdodas rast mieru un atpūtu, kas līdzinātos vientuļam kalnu ezeram. Miers un atpūta mums visbiežāk jārod reālās dzīves karstumā.

Izlasiet Mat. 8:23-27 atspoguļoto stāstu par Jēzu un Viņa mācekļiem, kas ceļoja pa Galilejas jūru (skat. arī Marka 4:35-41; Lūk. 8:22-25). Ko no šīs rakstvietas – neatkarīgi no situācijas vienreizības – mēs varētu attiecināt uz savu dzīvi; citiem vārdiem sakot, kāda ir mums domātā vēsts, un kā mēs neatkarīgi no situācijas varētu to pielietot savās dzīvē? _____

Kā jūs domājat, kādēļ Jēzum bija tik svarīgi, lai Viņa mācekļiem būtu miers? Jēzus mums devis skaistu apsolījumu par mieru: „Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas” (Jāņa 14:27). Kā miers, kuru cenšas dot pasaule, atšķiras no Jēzus piedāvātā miera? _____

Mieru nekādā gadījumā nedrīkst asociēt ar dzīvi bez problēmām. Tikai retais, pat visuzticīgākais kristietis, nodzīvo bez pārbaudījumiem, sāpēm un ciešanām. Patiešām, dažreiz šķiet, ka dažiem jāpiedzīvo vairāk ciešanu nekā citiem. Tomēr miers vairāk saistīts ar to, kā cilvēks ar šīm situācijām tiek galā, nevis ar situācijām kā tādām. Miers ir saistīts ar visdziļāko uzticēšanos mīlošajam Dievam, kurš zina, ko jūs piedzīvojat, un ir apsolījis jūs nepamest, neskatoties uz to, kas jums jāpārdzīvo.

Kas jūs satrauc? Pārrunājiet ar Dievu savas dziļākās un lielākās bailes. Nosauciet tās vārdā. Lūdziet Kungam palīdzēt tās noteikt un identificēt. Tad dodiet Viņam laiku jūs nomierināt attiecībā uz šīm bailēm. _____

MIERS MĀJĀS Ebr.12:14

„Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētas dzīves, bez kā neviens neredzēs To Kungu” (Ebr.12:14). „Ja iespējams, no savas puses, turiet mieru ar visiem cilvēkiem” (Rom.12:18). Ko varam mācīties no Jēzus dzīves un piemēra, lai šīs pamācības īstenotu arī savā dzīvē? Ko mēs darām (ja darām), kas sarežģī, pat padara neiespējamu to īstenošanu? _____

Lai cik jocīgi šķistu, būt kristietim visgrūtāk ir savās mājās un ģimenē. Tas ir patiesi traģiski, jo mājām un ģimenei būtu jābūt tai vietai pasaulē, kur mēs visi izjustu mieru.

Vjetnamas karā piedalījās divi draugi. Visapkārt lidoja lodes un eksplodēja bumbas. Šķita, ka vienu no šiem kareivjiem apkārt notiekošais absolūti nesatrauc. Kad viņa draugs vaicāja, kā viņš var būt tik mierīgs, viņš atbildēja, ka šī kauja viņam atgādina mājas!

Izlasiet Rom. 12:9-21. Kuri panti šajā rakstvietā, tos īstenojot dzīvē, palīdzētu mājās ienest mieru? Izvēlētajiem pantiem sniedziet arī praktiskus pielietojuma piemērus. _____

Mēs kā kristieši esam aicināti sekot neticami augstam standartam, standartam, kuru iedibinājis pats Jēzus. Neviens no mums šo mērķi nav pilnībā sasniedzis. Tomēr tas nenozīmē, ka mēs nevaram turpināt atspoguļot Jēzus dzīvē atklātos principus – principus, kas ir mīlestība, pašuzpurēšanās un bezkompromisa attieksme pret ļaunumu un grēku.

Iedomājieties, kādas būtu mūsu ģimenes, ja mēs patiesi atspoguļotu šos principus! Iedomājieties, kā būtu, ja mēs iemācītos citus nostādīt augstāk par sevi; iedomājieties, ja citiem, pat tādiem, kas to nav pelnījuši, mēs izrādītu beznosacījuma mīlestību. Ja mēs piedotu tiem, kas mūs sāpinājuši. Ja mēs par citu labklājību satrauktos tikpat lielā mērā kā par savējo. Lai gan šo principu pielietojums neatrisinātu mūsu ģimenes problēmas, nav šaubu, ka tas tiešām palīdzētu! _____

MIERS DRAUDZĒ Mat.5:23,24

„Kad tu upurē savu dāvanu uz altāra un tur atminies, ka tavam brālim ir kas pret tevi, tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noej un izlīgsti papriekš ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu” (Mat.5:23,24). Kādu pamatprincipu Jēzus vēlas mums iemācīt? Kādēļ mums ir tik grūti īstenot un pielietot šo principu savā dzīvē? _____

Acimredzot Jēzus mūsu savstarpējās attiecības uztver nopietnāk nekā mēs paši. Nav nekas neparasts, ja starp draudzes locekļiem gadiem ilgi valda rūgtums un aizvainojums. Iedomājieties, kā viss mainītos, ja visi īstenotu šo mācību dzīvē.

Balstoties uz Mat. 5:9, nosauciet Dieva bērniem raksturīgo īpašību. Ko tā nozīmē? _____

Saskaņā ar Kol. 3:13-15, kādos trīs veidos mums jāattiecas vienam pret otru draudzē? Ko katrs no šiem veidiem nozīmē? _____

Ievērojiet kristīgās žēlastības plūsmu, kas aprakstīta Jēk. 3:17: „Tā gudrība, kas nāk no augšienes, vispirms ir šķīsta, tad miermīlīga, lēnīga, paklausīga, pilna žēlastības un labu augļu, taisnīga, bez liekulības.” Kādas būtu mūsu draudzes, ja mēs Svētajam Garam ļautu veicināt šīs īpašības arī mūsu sadraudzībā? Kādas lietas vai nepareiza attieksme, bez šaubām, izzustu? _____

Atminieties, kad pēdējo reizi jums radās problēmas ar kādu cilvēku draudzē. Vai jūs ievērojāt Jēzus teikto Mat. 5.nodaļā? Visticamāk, nē. Analizējiet iemeslus, kādēļ jūs izvēlējāties „vieglāko”, pasaulīgo ceļu, nevis veidu, kas paredz pazemību un sevis aizliegšanu. Kā iespējams iemācīties rīkoties tā, kā to šādās situācijās aicina darīt Jēzus? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Īsi pirms nāves Kristus saviem mācekļiem bija izteicis miera novēlējumu: ‘Mieru Es jums atstāju, savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas’ (Jāņa 14:27). Šis miers nav tāds, ko var iegūt, pakļaujoties pasaules iespaidiem. Kristus nekad netiecās pēc miera, ielaižoties kompromisā ar ļaunumu. Miers, ko Kristus atstāja saviem mācekļiem, vairāk ir iekšējs nekā ārējs, un, neskatoties ne uz kādām cīņām un ķildām, tam vienmēr jāpaliek pie Viņa lieciniekiem” (Elena Vaita, „Apustuļu darbi”, 55., 56.lpp.).

„Cīņa pēc pārkuma parāda garu, kas, ja tiks lolots, ar laiku no Dieva valstības izslēgs tos, kas to patiešām vērtē. Kristus miers nevar mist cilvēkā, kurš kritizē un atrod nepilnības līdzstrādniekā tikai tādēļ, ka šis otrs strādnieks, viņaprāt, neizmanto labākās metodes, vai tādēļ, ka jūtas nenovērtēts. Tas Kungs nekad nedod svētību cilvēkam, kurš savus brāļus kritizē un apvaino, jo tas ir Sātana darbs. 21.manuskripts, 1894.gads” (Elena Vaita, „Evangelism”, 102.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko jūs varētu darīt savā vietējā draudzē, lai situācijās, kad rodas nenovēršamiaspilējumi un nesaskaņas, palīdzētu uzturēt mieru draudzes locekļu vidū?

2. Kādas ikdienišķas situācijas apdraud mūsu mieru? Kādus Bībeles apsolījumus varam pielietot šādos gadījumos?

3. Protams, neatkarīgi no apstākļiem, runāt par uzticēšanos Kungam un no tā izrietošo mieru ir ļoti vienkārši un viegli. Un tā ir taisnība. Tajā pašā laikā ar kādiem praktiskiem un konkrētiem soļiem varam izmainīt apstākļus, kas mieram stāv ceļā? Citiem vārdiem, cik bieži mūsu neērtības un bailes varētu būt mūsu izdarītās izvēles rezultāts?

4. Ko praktiski varētu darīt, lai citiem palīdzētu pārvarēt apstākļus, kas mieru padara grūti realizējamu?

5. Cik daudz miera mēs reāli varam sagaidīt šajā ciešanu, haosa, konfliktu un nemiera pārņemtajā pasaulē?